

Udateret. Formentlig 1921 eller 1922

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret, men indholdet relaterer sig til flere breve, hvor Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen angående eksamen og tilsyn (jf. brev den 3.3.1921 og Udateret. Formentlig jul 1921). Nærværende brev knytter sig formentlig til disse og må være skrevet omkring 1921 eller 1922.

Omtalte personer:

Signe Constantin-Hansen

Karl Holm-Møller

Knud Holm-Møller

Maria Montessori

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen angående eksamenstilsynet og fortæller, at hendes to nevøer skal til eksamen til efteråret på trods af hendes modstand.

TRANSSKRIFTION

Kære Thora! Jeg skrev sidst som om der ikke var andre Vanskeligheder med det umulige Tilsyn, men den er jo kun den lille Tue hvorpaa det hele Læs kan vælte. Jeg lider i forvejen saa mange Nederlag - taler haardt hvor jeg skulde trøste, er utaalmodig hvor jeg skulde være det modsatte, jeg har ikke faaet et nyt Hjærte endnu. Og dog har jeg en urokkelig Tillid til Montessorimetoden, men det er næsten som "hvad jeg vil, det gør jeg ikke, og hvad jeg ikke vil, det gør jeg". Der er ogsaa nogen Vanskelighed ved at Du vil muligvis slet ikke regne mig for "montessorisk", hvad der i og for sig jo ogsaa er ligegyldigt. jeg tager Montessori til Indtægt for min Opfattelse af Hjemmenes Ret til kun at lade Børnene lære det som de enkelte Hjem nu kan lære dem, altsaa meget forskellige Ting for de forskellige Hjems Vedkommende, og at det mere kommer an paa at udvikle Arbejdsevnen end paa Kundskabsmængden. Der vil saaledes blive meget stor Forskel paa hvad Landsbybørn og Københavnerbørn ved i 14 Aarsalderen, hvad en Husmandskone og -Mand lærer deres Børn, og saa hvad en københavnsk Skolebestyrer lærer sine, og der maa ikke forlanges det samme - eller rettere begge Dele er lige godt naar Arbejdsevnen er lige stor vel udviklet velplejet. Men det er fuldstændig umuligt at drive montessori-Undervisning med en Examen hængende over Hovedet, fordi det netop gælder om at give Tid og lade Børnene bestemme Farten. Karl er netop nu inde i hvad jeg paa gammeldags Manér vil kalde en doven Periode, hvor han kun kan holde ud til en Ting meget kort Tid, men da han ellers er en sød og velbegavet Dreng, tænker jeg, at han jo maa bruge sine Kræfter til noget jeg ikke kan se, men det kan Præsten ikke slaa sig til Taals med. Nu faar vi da ikke Examen før til Efteraaret, men det maatte vi "trumfe" igennem, saa de er ikke naadige, og til

Efteraaret skal vi møde nede i Skolen mellem de andre Børn hvor
Læreren skal overhøre dem – det sidste tror jeg nu da
er ulovligt.

Naa, vi kan jo tales ved naar du kommer,
men Examen maa vi se at blive fri for, der er nok
Modgang endda. – Hvad vilde du gøre om dine
Elever et par Dage kun havde Lyst at ligge og tumle
paa Gulvet?

Hils Signe mange Gange, mon vi ikke faar hende at se herovre
isommer, kom en 8te dagestid kære Signe!

Jeres Olivia

[på hovedet ikke i Holm-Møllers hånd]

Examen og Tilsyn

Herr Thors! Jeg skriver det som om der ikke var nogen Vanskelighed,
end det umulig, Tilsyn, men du er jo kender den lille Tine hvorfor
det hele Løs kan sættes. Jeg lides i Forvejen var mange Nedsættel-
ser hvor det kan være skuldet være, og utaalmodig hvor jeg skulde være
det modvilligt, jeg har ikke forstået et nyt Høste Lædning. Og dog
har jeg en virkelig Tillid til Montessorimethoden, men det er næsten
som om hvor jeg vil, det gør jeg ikke, og hvor jeg ikke vil, det gør jeg.
Der er ogsaa nogen Vanskelighed ved at Du vil muligens selv
ikke regne mig for "montessorisk". Hvor du iog for sig
jog ogsaa er ligegyldigt. Jeg tog Montessoris til Indsigelse
for min Opfattelse af Hjemmets Røt til kende at Lede Børnene
hvor det som de enkelte Hjem, men kan løse dem, altsaa
meget forskellige Ting, ^{for de forskellige Hjem, Hjemmet} og at det mere kommer an paa at
udvikle Arbejdsvernen end paa Kendskabsmængden.
Der vil saaledes blive meget stor Forskel paa hvor Læbe-
bybørn og Hørbørn bør ved i 14 Aarsalderen, hvor
en Hjemmets kende og alene Løs der Børn, og saa hvor en
Hørbørnske. Skolebørn, hvor sine, og der man ikke
forlanger det samme - eller rettere bygge Deler i lige godt
nåv Arbejdsvernen i lige ~~Løs~~ vil udviklet ulige. Men
Men det er fuldstændig umuligt at drive Montessori-Met-
oden med en Examen hangende over Hovedet, fordi det
netop gælder om at give Tid og Lede Børnene bestemte Tider.
Hvor er netop mit inde i hvor jeg paa gammeldags Man-
er vil kalde en Løse Periode, hvor man kun kan holde ud
til en Ting meget kort Tid, men da man ellers er en

sted og vilføjert Dm, tænker is, at han jo maa bruge
sine Kræfter til noget is ikke kan se, men det
kan Presten ikke slaa rigtig Tals med. Nu faar
vi da ikke Examen for til Efter aart, men det maatte
vi "triumfere" igennem, saa de er ikke noedige, og til
Efteraart skal vi møde veld i Skolen ^{muligens de andre Børn} hvor
Læseren skal overskris dem - det sidste tror is munda
er ulovligt.

Naa, vi kan jo tales ud naar du kommer,
men Examen maa vi se at bliv for for, de er vist
Kodgang udda. - Hvad vilde du gøre om dine
Elevs et Par Dage, kun havde lyst at lege og tumle
paa Gæstet?

Ats Signe mange Gange, men is ikke for havde at se herved
isommes, kun en 8de dages tid kan Signe!

fra Oleine

1/10
Lo
Cecilia